

mészetesen nem érinti, az így is újabb megbecsülést fog szerezni írójának.
(Th.)

Sajó Sándor : Gyertyaláng. Újabb költemények. (A szerző kiadása.) 1925—1929-ig írt költeményeit adja közre e kötetében a szerző. Sajó Sándor régi hagyományokon nevelkedett költő, aki csak az ihlet magasztos óráiban nyúl a tollhoz, hogy formát adjon — inkább a gondolatainak, mint az érzéseinek. A hangulati líra elemei csak olyankor jelentkeznek verseiben, amikor tárgyi mondanivalóját magába mélyítve vetíti ki, vagy amikor az elmúlás mélabúja felhői be lelkét. De ilyenkor is minden sejtelmességtől távol álló, kristálytisza képekből rakja össze a vers szimbólumát. Ennek példázására itt közöljük a kötet egyik legszebb versét :

Szívemben olyan a sok emlék,
Mint alvó hang a hegedűben :
Álmában olykor dalra kel még
És zeng — valónál gyönyörűbben.

És vele zeng a régi vágy is
És föllángol, mint szebb napokban,
Mint megnyúlik a gyertyaláng is,
Mielőtt végképpen kilobban.

Általánosságban azonban minden mondanivalója valami konkrétumhoz fűződik, amelyet gondolati elemekkel öltöztet verssé. Nagy nyelv- és formaérzéke pompásan átsegíti a zárt és gyakran előre fölépített témán és megmenti a dikciózástól is, amire pedig nagy ritmus-szeretete könnyen csábíthatná. De mind e tulajdonságok csak a költő megjelenésének külső formáit határozhatják meg. Őt magát, aki csupa hit, eszmény és tisztaságra való törekvés, lehetne-e más szóval hívebben megjelölni, mint azzal, hogy *költő*? Ma már, túl az ifjúság ösvényein, az ősz ködeit látja borongani s ha emiatt el is szorul a szíve néha, amikor szólnia kell, magasra száll és onnan énekel, hogy minél többeknek adhassa szívéen átszűrt gondolatait. m.

Marion Crawford: Don Orsino. (A *Szent István-Társulat kiadása.*) — Kalandos történet a modern Róma kialakulásának korszakából, a mult évszázad hetvenes-nyolcvanas éveiből. Hőse Don Orsino, ifjú olasz herceg, aki szakítani akar őseinek semmittevő életével, részt akar venni a körülötte kavargó életből és munkából, különböző vállalkozásokra adja a fejét. Körülötte azután rengeteg kalandos esemény és küzdelem zajlik le, amelyekben csak az a meglepő, hogy befejezésük nem a megszokott teljes hepy and, hanem a kiegyezés ötven százalékra. Magánál a történetnél sokkal értékesebb részei a regénynek azok az oldalak, amelyeken az örök várost, Rómát írja le Marion Crawford. Leírja Rómát tavasszal és ősszel, különböző megvilágításban, különböző virágpompában és különböző hangulatokban, mindenkor szépen és mélyen járóan. Szeretettel, lelkesedéssel hozza közel ezt a csodálatos várost az olvasó szívéhez, ezekért a leírásokért érdemes végigolvasni Don Orsinonak egyébként meglehetősen hétköznapi kalandjait is. A regényt *Pogány* Kázmér fordította le magyarra gondosan, csiszolt írásművészettel. (Th)

H. Rider Haggard : A két D'Arcy. (A *Szent István-Társulat kiadása.*) — Rider Haggard tudvalevően nem a legmagasabb irodalom reprezentánsa, a Szent István-Társulat azonban meglehetősen szerencsés kézzel választotta ki *A két D'Arcy* című regényét munkáinak rengeteg tömegéből. Ez a regény határozottan a jobbak közül való. A keresztes háború korszakában játszódó kalandos história, a középpontjában a két D'Arcy, két ikertestvér szerelme áll, közös unokanővérük és Salah ed Din, a nagy arab szultán unokahuga iránt. A regény bonyolult meséje sok kalandon, küzdelmen, leányrabláson és szabadításon vezet át, mégis eléggé megkomponált a történet.